

τὸ καλὸν ἀγαθόν, τὸ αἰσχρὸν κακόν· ἵνα ποιῶσι δεῖσθαι αὐτῶν ἐκ τῆς τοιαύτης κολακείας τοὺς ἴσχυροτέρους· ταῦτα μὲν οὖν δὲ Καλλικλῆς· πῶς δὲ ἔξελέγχεται, μαθησόμεθα ἐν τοῖς πρὸς αὐτὸν λόγοις· ἵστεον δέ, ὅτι δὲ Σωκράτης ἐνὶ οὐδίδωσι πάντας τοὺς λόγους, ἐπεὶ οὕτως τὰ ἐναντία ἔμελλον πρεσβεύειν· ἀλλὰ τὸν μὲν Γοργίαν ὑποτίθεται δεχόμενον τὰ τρία, τὸν δὲ Πᾶλον τὸ ἔν, ὅτι πᾶν δίκαιον καλόν, τὸν δὲ Καλλικλέα λέγοντα, ὅτι οὐδὲν ἀληθές· ἐπεὶ τοίνυν συγκριτικαῖς φωναῖς κέχρηται λέγων κάκιον καὶ αἰσχιον, δεῖ ταῦτα εἰς τὰ ἀπλὰ μεταλαμβάνειν εἰς τὸ κακὸν καὶ τὸ αἰσχρόν, καὶ ἐπὶ αὐτῶν ποιῆσαι τὸν λόγον, καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν συγκριτικῶν πάλιν ἔξετάσαι. ἀλλ' ἐπειδὴ στερήσεις εἰσὶν αὗται τό τε κακὸν ³ καὶ τὸ αἰσχρόν, δεῖ ἐπὶ τῶν ἔξεων πᾶν γυμνάσαι, ἐπὶ τε τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ, ἵνα ἀπὸ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἔλθωμεν ἐπὶ τὸ κακὸν καὶ τὸ αἰσχρὸν καὶ οὕτω ἐπὶ τὸ κάκιον καὶ τὸ αἰσχιον· τὸ οὖν καλὸν διττόν ἐστιν ἢ τὸ πρὸς ἡδονὴν δρῶν ἢ τὸ πρὸς τὴν χρείαν· οἶν λέγω καλὸν οἶκον τὸν ἔχοντα μὲν μάρμαρα θαυμαστὰ καὶ πολλὴν εὐπρέπειαν μὴ μέντοι αὔρας ἔχοντα· οὗτος πρὸς ἡδονὴν μὲν λέγεται καλὸς οὐ μὴν πρὸς τὴν χρείαν· εἰ δὲ τὸ ἐναντίον εἴη ἀπρεπής μέν, δεχόμενος δὲ πνεύματα, καλὸς μὲν καὶ οὗτος λέγεται, ἀλλ' οὐ πρὸς ἡδονὴν ἀλλὰ πρὸς τὴν χρείαν· εἰ δὲ ἀμφοτέροις κεκόσμηται, τότε καλὸς καὶ πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς χρείαν· ὡσαύτως καὶ ἐπὶ παιδὸς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· εἰ μὲν γὰρ εὐπρεπής μόνον εἴη ὁ οἰκέτης, οὐκ εὔνους δέ, πρὸς ἡδονὴν μόνον καλός ἐστιν· εἰ δὲ εὔνους μέν, ἄμορφος δέ, πρὸς χρείαν καλός· εἰ δὲ ἀμφότερα ἔχοι καὶ πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς χρείαν καλός· καὶ ἀπλῶς ὡς φησιν δὲ Σωκράτης καὶ ἐπὶ σωμάτων ἐστιν τοῦτο εὑρεῖν καὶ ἐπὶ χρωμάτων καὶ ἐπὶ φωνῆς καὶ ἐπὶ ἐπιτηδευμάτων καὶ ἐπὶ νόμων καὶ ἐπὶ μάθημάτων. καὶ δρα τὴν ⁴

12 mg. ἔξεις στερήσεις
ἀγαθόν κακόν
καλόν αἰσχρόν
κάλλιον αἰσχιον

16 mg. ση. τὸ καλὸν διττόν

3 οὖν supr. lin. add. M 20 ἀπρεπής σ. ἀπρεπές M μέν
scripsit Jahn μή M 23 καί supr. lin. add. M